

Nr 272.

Av herrar **Persson** i Stockholm och **Hagberg** i Luleå, om viss ändring i civila avlöningsreglementet.

Genomförandet av 1939 års civila avlöningsreglemente medförde bland annat, att den extra ordinarie personalen erhöll en välbehörlig avlöningsförbättring genom att uppflyttas en löneklass. Samtidigt infördes den s. k. sneddningsprincipen vid löneklassplacering, varigenom de vunno säkerhet för uppflyttning i högre löneklass vid befordran till ordinarie, vilken säkerhet inte varit för handen tidigare.

Emellertid inträffade härigenom det förhållandet, att de, som befordrats till ordinarie befattningshavare intill tre år före det nya avlöningsreglementets ikraftträdande, kommo att befinna sig en löneklass lägre än de av förutnämnda befattningshavare, som vunno befordran till ordinarie den 1 juli 1939 eller senare. Med andra ord, befattningshavare med kortare tjänstgöringstid och senare ordinarieblivande blevo bättre placerade i avlöningshänseende än de med längre tjänstetid och tidigare utnämning till ordinarie.

Givetvis borde förhållandet ha reglerats genom övergångsbestämmelser i det nya avlöningsreglementet. Vi förmoda, att underlåtenheten i detta avseende icke berott på statsfinansiella skäl. Det vore orimligt om ett så uppenbart missförhållande skulle kvarstå med en dylik motivering.

Då det här är fråga om ett synnerligen oskäligt missförhållande, ha vi på detta sätt velat föra frågan inför riksdagen i syfte att vinna rättelse.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära, att förslag föreläggas riksdagen till sådan ändring i eller tillägg till civila avlöningsreglementets föreskrifter, att ovan behandlade missförhållande undanröjes därhän, att de ordinarie befattningshavare, som missgynnats, åtminstone få en med de på grund av det nya avlöningsreglementet bättre ställda ordinarie befattningshavarna likvärdig ställning i avlöningshänseende, samt

att de nya bestämmelserna få retroaktiv verkan från och med 1 juli 1939.

Stockholm i januari 1944.

Set Persson.

H. Hagberg.